

ЈАСИЧУ

Лист ученика основних школа општине Бор

Год. XV ★ Јануар 1984. ★

Примерак бесплатан

Душица Миленковић (VIII, „В. Караџић“): КРАЈ БЕЛОГ РАСПУСТА

ПОЧИЊЕ ДРУГО ПОЛУГОЂЕ

Прође, ево, распуст бели,
Школа журно отвара врата свима.
Враћају се ђаци одморни и весели,
Одмор је био добар, а још боља зима.

Почиње друго полугође,
Треба више да се ради.
Кад се вредно учи, време брзо прође,
Знање се најлакше стиче док смо млади.

Другари моји, сад на јуриш смело,
Желим вам пуно петица и што мање брига.
Да бисмо школску годину завршили весело,
Најбољи друг треба да нам буде књига.

Маријана Милетић, VIII
„Бранко Радичевић”

Dođaja

На конкурс Програма за децу
Радио-Београда

ПРВА НАГРАДА ДАРКУ ПУШИЦИ

Дарко Пушица, ученик VI разреда Основне школе „3. октобар“, добио је децембра прошле године, на конкурс Програма за децу Радио-Београда, прву награду за песму „Чика Јова и ја“.

Поред ове награде, која је Дарку једна од најдражих, он је, такође прошлог месеца, добио и награду за учешће на конкурс „Ја Змају“ поводом Дана Уједињених нација.

Иначе, Дарко веома успешно сарађује са многим децим листовима пиром наше земље. Избор његових песама објављен претпрошле године и у „Јасмину“, у рубрики „Моја страница“.

Беба Валчић, VIII

ИЗ ДОМА ПИОНИРА

Поводом 27. децембра

СВЕЧАНА АКАДЕМИЈА И НАГРАДНИ КОНКУРС

Дом пионира у Бору обележио је Дан пионира свечаном академијом и наградним конкурсом за литерарне радове са темом „Пионири у НОБ-у“.

Свечана академија је организована 27. децембра у просторијама Дома пионира. Реферат о развоју Савеза пионира Југославије прочитала је *Татјана Лукић*, ученица VII разреда Основне школе „29. новембар“. У другом делу свечаности изведен је пригодан културно-уметнички програм, у коме су учествовали представници из свих основних школа општине Бор.

Истим поводом био је расписан и литерарни конкурс за све основце борске општине. На конкурс је пришло преко четрдесетак одабраних радова из виших и нижих разреда. Прву награду су поделиле *Зорана Станојевић* (VIII, „29. новембар“) и *Маја Урошевић* (III, Пета основна школа), друга награда није подељена, а трећу је добио *Бобан Бешић* (VII, „П. Радовановић“).

Јелена Савић, VII

У ШКОЛИ „29. НОВЕМБАР“ ОСНОВАНА ЋАЧКА ЗАДРУГА

Крајем децембра прошле године, у Основној школи „29. новембар“ основана је ћачка задруга „Бошко Буха“. После уводне речи директора школе о значају ћачког задругарства, изабран је савет од 19 чланова и прочитан Статут задруге.

Сваки члан овог Савета има посебно задужење, а најзначајнија су: набавка и продаја, растурање (дистрибуција) деце штампе, сакупљање секундарних силовина и производни рад.

Виолета Трајковић, VII

У акцији уређења школске средине

ДРУГА НАГРАДА СПЕЦИЈАЛНОЈ ОСНОВНОЈ ШКОЛИ „25. МАЈ“

Специјална основна школа „25. мај“ у Бору добила је велико признање — другу награду на Републичком такмичењу за уређење радне средине школске 1982/83. године.

Ову изванредно корисну акцију већ једанаест година организује Републичка конференција Покрета горана Србије. У акцији је учествовало преко 350 основних, средњих школа и децих установа.

Зорана Станојевић, VIII

Признање вртићу „Дечја радост“ у Бору

ДРУГА НАГРАДА ЗА УРЕЂЕЊЕ РАДНЕ СРЕДИНЕ

У акцији уређења радне средине за прошлу школску годину другу награду, у конкуренцији децих установа и вртића, добио је вртић „Дечја радост“ у IV месној заједници у Бору.

ИЗ ЗЛОТА

У „Сусретима младих 83“

ТРЕЋЕ МЕСТО ОМЛАДИНЦИМА ШКОЛЕ У ЗЛОТУ

Почетком децембра у Злоту су одржани „Сусрети младих 83“. Том приликом су учествовали и омладинци Основне школе „Петар Радовановић“. У културно-уметничком програму заузели су прво место, али, како су у спорском делу програма били последњи, у укупном пласману припало им је треће место. Добили су леп пехар и диплому.

Музафера Халили, VIII

Поводом Нове године — Дана дејче
радости

„ДЕДАМРАЗИЈАДА“ МАЛИШАНА ИЗ „БАМБИЈА“

Двадесет деветог децембра, у сали Музичке школе, одржана је „Дедамразијада“ за сву децу Бора. Ову дивну приредбу припремили су мали другари и васпитачи из обданишта и забавишта „Бамби“.

Детаљ са „Дедамразијаде“:
ИГРА „ПАХУЉИЦА“

Присутни гости су са уживањем пратили сваку тачку и бурним аплаузима наградили учеснике у програму. Посебно издвајамо игре: „Ивин воз“, „Лети, лети“ и „Пахуљице“.

Татјана Лукић, VII

Из Шарбановца

СМОТРА ПОВОДОМ ДАНА ПИОНИРА

Поводом Дана пионира, 27. децембра, пионирски одред Основне школе „Стано је Миљковић“ у Шарбановцу извршио је смотру пионира. У школском ходнику окупило се око 160 пионира и пионирки. Почетак смотре огласио је звук трубе. Потом су представници одељењских заједница поднели извештај командиру одреда о присутности пионира.

Тако је обележен пионирски празник у нашој школи.

Корисна акција ученика

БЕТОНСКА СТАЗА НИЈЕ ЗАЛЕЂЕНА

Око школске зграде у Шарбановцу изграђена је бетонска стаза. Чим падне

снег, она се заледи и представља велику опасност да се неки ученик, док стазом трчи, тешко повреди. Зато су ученици узели лопате и почистили снег и лед.

Сада се ученици безбрижно јуре око школе и нема опасности од повреда. Ако се стаза поново заледи, акција ће бити поновљена.

Најдан Симоновић, VIII

Из записника са једног састанка ОО
ССО школе у Шарбановцу

ОМЛАДИНСКА БРИГАДА „ВЕРА РАДОСАВЉЕВИЋ“

Основна организација ССО школе у Шарбановцу, заједно са омладинцима се ла, донела је на састанку почетком октобра низ важних одлука: стално вођење акције прикупљања старих флаша и новина, акција прикупљања новца за пострадала подручја на Копанику (организовањем приредбе са игранком) и школској радној бригади дато је име „Вера Радосављевић“.

Ова бригада ће организовати низ акција већ наредног месеца.

Славица Шћопуловић, VIII

Одлука Одбора за обележавање Дана
младости у БиХ

ШТАФЕТА МЛАДОСТИ КРЕЋЕ ИЗ МОСТАРА

Овогодишња Штафета младости, симбол љубави младих према лику и делу друга Тита, крајем марта кренуће из Мостара. Тако је 19. јануара одлучено на седници Одбора за прославу Дана младости у Босни и Херцеговини.

Идућег месеца почиње

ДЕВЕТНАЕСТИ КОНКУРС ЗА ПРВАКЕ МАТЕРЊЕГ ЈЕЗИКА

„Политика за децу“ расписује средином фебруара деветнаести конкурс за прваке матерњег језика. Тада ће бити, на страницама „Политике за децу“, објављене пропозиције конкурса

На крају конкурса биће додељено једанаест награда најбољим ученицима и њиховим наставницима.

ТАКМИЧЕЊЕ ЗА НАЈБОЉИ ШКОЛСКИ ЛИСТ

Традиционално југословенско такмичење „Тражимо најбољи школски пионирски лист“ и ове школске године организују Савез за старање и бригу о деци СР Србије и „Политика“. На конкурс је већ пристигло педесетак листова из школа широм земље, па се очекује да ће, до краја школске године, стићи рекордан број ђачких гласила...

Почетком другог полугодишта „Политика за децу“ почеће да објављује ђачке радове. Награде на овом такмичењу и ове године биће разноврсне и привлачне.

(„Политика за децу“, 26. јануар 1984. године)

Пред 15-годишњицу „Јасмина“

ТАКМИЧЕЊЕ ЗА ИДЕЈНО РЕШЕЊЕ НАСЛОВНЕ СТРАНЕ ЈУБИЛАРНОГ БРОЈА

Драги читаоци и сарадници,

Позивамо вас да учествујете у нашем наградном ликовном такмичењу за идејно решење насловне стране јубиларног броја „Јасмина“, које расписујемо поводом 15-годишњице излажења листа.

Радови могу бити израђени у свим ликовним техникама, а ни величина није ограничена. Три најуспелија рада биће награђена лепим књигама. Остали радови биће изложени на јубиларној изложби која ће бити организована поводом „Јасминовог“ јубилеја.

На сваком раду мора да се налази ваше пуно име и презиме, разред и школа коју похађате. Своја решења можете доставити на више начина:

1. Најбоље да их предате наставнику или ученику који руководи школском редакцијом „Јасмина“ у вашој школи.

2. Можете их лично донети сваког дана у редакцију (Дома пионира, на спрату).

3. Можете их, најзад, послати поштом (радове не пресавијати) на адресу: Дом пионира (За наградни конкурс „Јасмина“) — 19210 Бор.

Радове треба послати најдаље до 5. марта ове године.

Редакција

У Књажевцу ЗАВРШИЛА РАД ЗИМСКА ШКОЛА МЛАДИХ МАТЕМАТИЧАРА

Од 16. до 21. јануара, у Дому ученика и омладине у Књажевцу завршила је рад Школа младих математичара коју је похађало преко 80 полазника.

Овом школом су били обухваћени ученици од петог до осмог разреда из свих општина са региона. Број ученика је одређен на основу бројног стања ученика по општинама. Борску општину је заступало 15 ученика из осам основних школа. Са ученицима су радили наставници и професори који су у региону постигли запажене резултате и познати стручњаци из Републике.

Тако је талентованим ученицима пружена могућност да продубе знање из математике.

Наташа Петровић, VI

Наши суграђани ствараоци

ПРВА ЗБИРКА ДЕЧЈИХ ПЕСАМА СЛАВИШЕ ЈЕВТИЋА

Крајем јануара, у издању ШРИФ Бор, појавила се књига „Вашар за враголане“, прва збирка дејчјих песама Славише Јевтића, борског песника и новинара.

„Врстан посматрач дејчјег живота и познавалац детињег света, Јевтић у дејчјим радостима, заблудама и устрепталој души налази повода за своје песме. Може се казати да у новој лирици на српскохрватском језику мало који песник тако блиско осећа дејчу душу и благотворност дејче игре“ — М. Стојадиновић, „Колектив“, бр. 3. од 27. јануара 1984. године).

У овој књизи се својом вредношћу посебно издвајају песме: „Остварена жеља“, „Голубови“, „Вашар за враголане“ (по којој је збирка и добила име), „Радост“, „Звезда“, „Плетисанка“ и др.

Збирку су пригодно илустровали, претежима ауторове петогодишње кћери, академски сликари Бранислава и Зоран Станковић, професори Пете основне школе и „Петра Радовановића“.

Наташа Петровић, VI

РЕШЕЊЕ ПЛЕТЕНИЦЕ:

Дрво се на дрво ослања, а човек на човека.

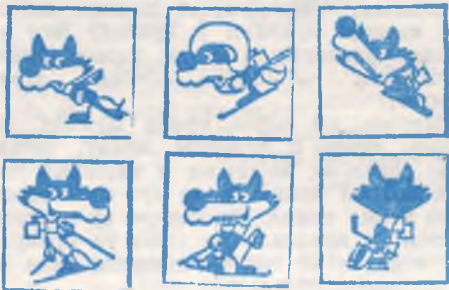
СПОРТ • ШАХ • СПОРТ • ШАХ • СПОРТ

Уочи XIV зимске олимпијаде у Сарајеву

САНДА ДУБРАВЧИЋ ПОСЛЕДЊИ НОСИЛАЦ ОЛИМПИЈСКОГ ПЛАМЕНА

Четрнаесте зимске олимпијске игре у Сарајеву биће свечано отворене 8. фебруара ове године. Објекти за игре, велелепна „Зетра“, терени на Јахорини и Бјелашници су готови. Сарајево је спремно за почетак Олимпијаде.

Као што је познато, олимпијски пламен креће из древне Грчке и ускоро ће први пут засијати у нашој земљи. Последњи носилац олимпијског пламена биће Санда Дубравчић, а бакљу ће на стадион „Кошево“, 8. фебруара, унети Иво Чармен.

Иначе, предвиђа се да ће бити учесника више него на иједној досадашњој Зимској олимпијади. До сада је пријављено преко 1.580 спортиста из педесет земаља. Игре ће трајати до 19. фебруара.

Снежана Станковић, VIII

Пионирско првенство Србије у каратеу

ТАКМИЧАРИ БОРА ЧЕТВРТИ

На првенству Србије у каратеу за пионире, које је одржано 18. децембра у Крушевцу, у конкуренцији 220 такмичара и такмичарки каратисти из Бора, чланови Карате клуба „Студент“, у екипној конкуренцији освојили су четврто место.

Највећи успех постигао је пионирски ката тим у саставу Данијела Траиловић — Ана Захитовић — Наташа Траиловић (млађе пионирке).

С обзиром да су први пут учествовали на тако великом такмичењу, четврто

место за такмичаре из Бора представља велики успех.

Милош Рајзнер, VII

Десето такмичење акције „Шах у школе“

НА РЕГИОНАЛНОМ ТАКМИЧЕЊУ 85 ПИОНИРА

На регионалном првенству у шаху за пионире и пионирке, одржаном 24. и 25. јануара на Ртњу, учествовало је 85 такмичара са региона.

Прво место освојио је 13-годишњи Предраг Мишковић из Бора са шест поена из седам кола по швајцарском систему, док је код пионирки прво место припало Вањи Анђелковић из Мајданпека.

У конкуренцији 32 пионирке Боранке нису постигле задовољавајући пласман.

Право да учествују на првенству Србије у шаху стекло је осам најбољих пионира и шест првопласираних пионирки. Републичко првенство Србије одржаће се од 29. јануара до 2. фебруара у Врњачкој Бањи.

Ове године, победницима ће, први пут, бити уручене медаље и то: златна за прво, сребрна за друго и бронзана за треће место.

У време такмичења, у Врњачкој Бањи, биће одржан и осми семинар за пионирске шаховске инструкторе.

Ненад Кулачин, VII

У Дому пионира

СИМУЛТАНКА ВЕЛЕМАЈСТОРА МАРТИНОВИЋА

Слободан Мартиновић, велемајстор из Смедеревске Паланке, одиграо је 15. јануара у Дому пионира симултанку са пионирима основних школа из Бора.

На 16 табли водила се жестока борба за сваки потез. Ипак, цењени велемајстор је убедљиво победио младе такмичаре: 12 победа и четири ремија.

Ремизирали су Александар Пешић (IV, „3. октобар“), Љубиша Мишковић (VII, Пета основна школа), Саша Радловић (VIII, Вук Караџић) и шестогодишњи Зоран Стојковић.

Изврсно се борио и Дејан Стојковић (VIII, „Б. Радичевић“), али је, после једне грешке, морао да капитулира.

Владимир Илић, VII

ДАТУМИ

Уз 60-годишњицу ЛЕЊИНОВЕ смрти ВОЂА СВЕТСКОГ ПРОЛЕТАРИЈАТА

Пре шездесет година, 21. јануара 1924. године, умро је Владимир Иљич Лењин, руски револуционар и државник. Вођа светског пролетаријата и организатор прве совјетске државе, под чијим је руководством победила велика октобарска социјалистичка револуција 1917. године. Човек који је пресудно обележио нашу епоху.

О Лењину је написано много књига. Максим Горки, велики руски писац, пише: „Сликати његов портрет — тежак је посао. Лењин је, на изглед, сав у речима, као риба у крљушти. Био је једноставан и отворен, као све што је говорио.

Лењин и М. Горки

Његов хероизам готово је потпуно лишен спољашњег сјаја; његов хероизам — то је оно скромно, у Русији често, аскетско испосништво поштеног руског интелектуалца-револуционара, непоколебљиво увереног у могућност остварења социјалне правде на земљи: хероизам човека који се одрекао свих светских радости ради тешког рада за људску срећу...”

Маја Милетић, VIII
„Б. Радичевић”

ИГМАНСКИ МАРШ

У народноослободилачкој борби и народној револуцији било је безброј подвига које су извели појединци или организоване јединице наше Народноослободилачке војске. О једном легендарном подвигу пролетера стоји записано: „По сметовима и цичи зими од минус 32 степена извела је Прва пролетерска бригада чувени маневар познат под именом **Игмански марш**. То је било у време II непријатељске офанзиве, која је иначе почела 14. јануара 1942. године на Романији.

Марш је почео 27. јануара, у 16 часова, из села Кремољин изнад Вогошића. У колони је било око 700 бораца. По завршеном маршу било их је 220 промрзлих, од којих се 160 нису могли даље кретати. Неки су умрли у Фочи. Остали су, под необично тешким условима, оперисани и лечени, па су се касније враћали у бригаду или су били распоређивани на разне друге дужности”. — Јован Божовић, Прва пролетерска.

Историјски марш преко Игмана, по зими, снегу и великом мразу, остаје као један од најтежих и највећих подвига који говори да је пут до слободе био веома тежак. Пролетери су прешли Игман и показали да нема те препреке која се не може савладати када је у питању слобода.

Данас се с поносом сећамо свих оних који су жртвовали себе за наше безбрижно детињство

Наташа Бајчетић, VII
„Вук Караџић”

ПРВА ПРОЛЕТЕРСКА

Мало босанско место
Под снегом је о слободи снивало,
На Тргу херојског градића
Тито је Прву пролетерску формирао.

Неустрашиви пролетери добро су знали
Да их трновит пут чека,
У јуначким грудима су носили
Најплеменитије особине човека.

Сањали су о слободи,
Желели су сунце и мирно небо;
Желели су срећу свима,
Борили се за правду међу људима.

Хвала им за наше детињство срећно,
Њихова ће срца кудати у нама,
Живеће у нашим успоменама.

Музафера Халили, VIII
„Петар Радовановић”, Злот

„РАСТИМО ПОД ЗАСТАВОМ ТИТА“

ДА НАМ ЖИВИ, ЖИВИ РАД

ПОД ЗАСТАВОМ ТИТА

Ми растемо под заставом Тита,
Напред нас воде његове идеје.
Под слободним сунцем смело корачамо,
Ударничким радом своју земљу јачамо

Акције ничу као цвет младости,
Млади их гаје, у њима се кале,
Свуда одјекују песме радости,
Руше се норме као од шале.

Под заставом Тита братство се кује,
зној лије, земља се гради.
На све стране рад одјекује,
То Титова омладина ради.

Наташа Бајчетић, VII-3
„Вук Караџић“

ШТА ЈЕ РАД?

Одговарају ученици VII-3 разреда
Пете основне школе

Рад је корисна примена људског ума.
Саша Калиновић
Без рада се ништа не би могло створити.

Снежана Ђорић

„Рад је створио човека“ — рекао је Карл Маркс.

Снежана Симов

Рад не треба дефинисати, него треба радити, радити.

Весна Николић

Радити значи изграђивати себе и цео свет.

Габријела Спасић

Рад је издвојио човека од осталих живих бића.

Јелена Савић

РАД ЈЕ најлепша песма младости. Ко уме да ради, тај је најсрећнији и најбогатији.

Ненад Кулачин

ПРИПРЕМИЛА:

Габријела Спасић, VII-3
Пета основна школа

Ситна киша црну земљу кваси, а из земље сјајно благо расте.

У ратара слани зној, у лончићу сладан лој.

Омркни, освани клупко ће се повећати.

Забележиле:

Виолета Бугариновић, VII
Сузана Милошевић, VII
„3. октобар“

ДОБИО САМ ЈЕДИНИЦУ

Устао сам из кревета и полако се припремао за школу. Данас наставник пита, а ја ништа нисам пипнуо. Шта ће бити на часу?

Одговарали смо за оцену, дошао је ред и на мене. Ја сам устао и почео да замуцкујем. Није било спаса, добио сам јединицу. Другови су ме подругљиво гледали. Било ми је веома непријатно. После часова сам размишљао шта да кажем родитељима, негативна оцена ће их много разочарати.

Дошао сам кући сузних очију. Стегло ми се око срца када сам угледао своју мајку. Поцрвенео сам и дрхтавим речима све казао. Родитељи су ме изгрдили и казнили. Казна је била свим оправдана. Нисам довољно радио и све је испало наопако.

Одмах сам сео и почео да учим, видео сам да без рада нема успеха. Из многих прича сам научио да се само радом постиже оно што се жели. Никада више нисам отишао неспреман у школу. Добро је рекао народ: „Ко спава, не лови рибе“.

Владан Милановић, V
„29. новембар“

НА НАГРАДНОМ ПУТОВАЊУ ПО ЈУГОСЛАВИЈИ

ИЗ ДАНА У ДАН (III)

Уторак, 18. X 1983.

Данас идемо да разгледамо Мостар, град по много чему јединствен и неповљив, град смештен на обалама Неретве — зелене лепотице, са једним од најлепших кањона у Европи, град у коме су, као мало где, сачувани трагови минулих времена. У њему се сусрећу разноврсни споменици из османлијског периода, сукобљавају оријентални утицаји са западњачким, а у новије време, нарочито после другог светског рата, Мостар се развио у веома модеран град.

После доручка кренули смо аутобусом до Партизанског гробља, ремек-

Партизанско гробље у Мостару

-дела савремене архитектуре, чији је творац Богдан Богдановић. Ту почивају најбољи синови Мостара који су пали у борби за слободу. Ово је, како рече стручни водич, једино гробље са кога се човек враћа весело. Пошто је јако падала киша, упутили смо се према Старом мосту. Одушевљени смо панорамом новог дела Мостара. Водич нам говори да овај град има велики број

основних, средњих и виших школа, као и најмлађи универзитет у земљи „Џемал Биједић”.

Ево нас на чувеном Старом мосту, који се издваја својом лепотом — елеганцијом облика и линија. Гледамо у зелену Неретву која мирно протиче испод нас. Сетили смо се многих емисија о неустрашивим скакачима који скоковима задивљују посматраче. Затим пролазимо кроз Стару чаршију — „Кујунџилук”, оријентални амбијент са ћепенцима, магазиама, куланама и џамијама. У Чејван-Чеџајиној џамији, најстаријој џамији у граду, посматрали смо макету града Мостара и ту нам је дочарано чувено мостарско свитање.

Потом улазимо у кућу писца Светозара Ђоровића, која је грађена од камена, по далматинском узору. У овој кући је своје последње године провео и песник Алекса Шантић, један од највећих југословенских песника. У згради се налази Шантићева спомен-соба, са његовим рукописима и библиотеком. „Мој живот није протекао залуду...” стоји записано испод последњег Шантићевог портрета.

Преостали део времена, до ручка, провели смо у кући породице Бишћевића, најлепшем примерку стамбене архитектуре из времена Турака, и Старој чаршији, по којој смо шетали и нешто купили за успомену на незаборавни боравак у граду светлости.

Чим смо ручали, спремили смо се за пут према Дубровнику. Хитамо у најлепши град на нашем плавом Јадрану. Пролазимо кроз живописна места Херцеговине. Обрадовало нас је сунчано време и мирно море. После 16 часова стижемо у војно одмаралиште Купари где ћемо боравити два дана.

Виолета Трајковић, VII
„29. новембар”

ОСАМ ДАНА НЕЗАБОРАВНОГ
ДРУЖЕЊА МЛАДИХ НОВИНАРА

МОСТАР – ГРАД ОД КАМЕНА У КАМЕНУ

Трећи дан занимљивог путовања и дружења награђени млади новинари и вајари провели су у упознавању Мостара — града од камена у камену, града светлости и најлепшег сунца.

Овај град има дугу и занимљиву историју, стар је преко пет векова. Име је добио по мостарима који су у кулама чували мост преко Неретве. „Мостар је одувек привлачио туристе, сликаре и песнике: једне да га се нагледају, друге да га овековече, а треће да га опевају”. То је веома оригиналан и непоновљив град. „Сав трепти, и стреми с копљима мунара, као да би небу полетети хтео” (А. Шантић). Посебно обележје Мостару даје Стари мост и Партизанско спомен-гробље.

Беба Валчић (VIII, „Б. Радичевић”):
Стари мост

Стари мост представља ремек-дело неимара Хајрудина. Својом лепотом облика, у високом луку, пресвођује Неретву, због чега је назван „окамењени полумесец”. Сматра се најзначајнијим спомеником оријенталне материјалне културе на Балкану. Саграђен је 1566. године, од камена, без везивног материјала. Чувени турски путописац Евлија Челебија, који је у XVII веку по-

сетио Мостар, записао је: „Ја, мали роб прошао и обишао сам до сада шеснаест царевина, али овако високе ћуприје (мост) не виђех”.

Партизанско гробље, сигурно, највише импресионира многобројне посетиоце и туристе. Налази се изнад града, под Бијелим бријегом. Својом лепотом и изражајношћу оставља незабораван утисак. Изграђено је у симболима, који сликовито говоре о животном путу палих бораца за слободу свога града и земље. Главни део споменика представља плоча са космичким фигурама, која симболизује идеале наше револуције — слобода за све људе. Пажњу привлаче тринаест граната у средини плоче, који симболично представљају 13 народних хероја које је дао Мостар у народноослободилачкој борби.

Оно по чему смо Мостар и раније познавали и што нас је највише интересовало, јесте кућа писца Светозара Ђоровића, у којој се налази спомен-соба Алексе Шантића, нашег знаменитог писца.

Напустили смо град светлости, одушевљени оним што смо видели и доживели у њему. Ни ситне капи кише нису поквариле наше утиске, већ су нас подсетиле на стихове Пере Зупца: „А падале су сву ноћ неке модре кише над Мостаром...”

ВЕСНА МИНЧЕВ, VII
„3. октобар”

МОСТАРУ

Желим да ти кажем, лепи граде,
Како ми је душа процветала
Док су се твоје топле кише
Сливале низ моје ведро лице.

Желим да ти поклоним
Прегрлит мојих лепих снова,
Моју искрену песму
Коју красе рајске птице.

Желим да у свом радосном срцу
Понесем делић твога сунца;
Да поклоним светлост својих звезда
Да заискре очи једне сањалице.

МУЗАФЕРА ХАЛИЛИ, VIII
„Петар Радовановић”, Злот

НАШИ ПРИЈАТЕЉИ

„БАЧКЕ НОВИНЕ“

„Бачке новине“, лист ученика удруже-
них основних школа брчанске општи-
не, излазе већ три године.

У акцији „Тражимо најбољи школски
пионирски лист 1983. године“, заједно
са још три листа, проглашене су за
најбољи лист.

ТИТУ САМ ОБЕЋАО

Титу сам обећао:

- Чуваћу слободу сваке птице,
- бити брат и друг свима,
- учићу да не заборавим истину,
- вољети мајку и домовину.

Мајци сам обећао:

- Тита ћу вољети заувјек,
- храбар бити и пушку носити
- и чувати слободу сваког дјетета.

Прањкић Анте, V-2
ОШ „Мато Матељић“
Горњи Зовик

ТАМАРА

Тамара! Дивно звучи име твоје
у самоћи собе моје.

Изговорим га сто и више пута,
тад срце моје далеко одлута.

И сјетим се тужне прошлости
твоје и садашњости моје.

„Како то има велике разлике“,
рекли би сви. „Зашто ниси
срећно живјела ти?“

Проклети рат је сасјекао твоју
младост и прекинуо младалачку радост.

Анђеловић Драгица, VIIц
ОШ „Тамара Беговић“

ДЈЕЦИ ПАЛЕСТИНЕ

Видјела сам дјецу гладну
на ТВ екрану како копају
земљу да би нашли храну.
За комад хљеба или слаткиша
пљуштале би захвале као киша.

Та дјеца су без маме и тате,
они су у рату!
Да ли ће да се врате?

Дјецо свијета, у име истине,
не заборавите другове
напаћене Палестине.

Шкрипић Сенка, V-2
ОШ „Насто Накић“, Брчко

НАРОДНЕ ПОСЛОВИЦЕ

Људски вијек је роса под сунцем.
Живот је као мјесец: час пун, час
празан.

Часна смрт прослави сав живот.

Ко у свачије здравље пије, своје убије.

Не могу се све ране једним мелемом
видати.

Очи су прозор срца.

Не буди мед да те не разнесу, ни јед
да се од тебе трују.

Никад из врањег гнијезда соко не
извири.

Ко много мијења мајсторе, остаће
калфа.

Човјек има само једно прољеће.

Сакупили ученици
ОШ „Х. Бербић“
Гор. Рахић

»Vučko«, Danis Borkanović, VIc
OŠ »Jelenka Vočkić«, Brčko

СНИЦА ЗА ПОРТРЕТ

Управо сам разговарала са *Александром Николић*, вероватно најбољим учеником Основне школе „3. октобар“. Епитет најбољи припао јој је прошле школске године када је постигла запажене резултате на такмичењима из области природних наука.

Александра је на регионалном такмичењу из математике заузела друго ме-

сто, што јој је омогућило учешће на републичком такмичењу, док је на регионалном из физике освојила треће место. Поред тога, такмичила се у акцији „Читалачка значка“ и на крају имала максималан број поена — 25.

Ипак, нису само ови резултати допринели да буде изузетно цењена у школи. Ту су и њена свакодневна активност у разним школским секцијама, несебичност и коректан однос према друговима и другарицама. Наставници је цене, воле и хвале.

На моје инсистирање да сама нешто о себи каже, весело и са осмехом је рекла: „Систематским радом постижем 95% успеха, остало је вероватно таленат а можда и нешто треће. Слободно време испуњавам оним што највише волим: добром музиком, читањем књига, учењем енглеског језика и сањарењем о једном Божи из VIII разреда.

Ето, таква је наша Сашка, о њој ништа више и није потребно рећи.

Весна Минчев, VII
„3. октобар“

Сваки цветак увенуће,
само један неће.
А тај цветак што не вене,
то су наше успомене!

★ ★

Тања седи у фотељи,
пише писмо кавалеру;
десном руком писмо пише,
левом силне сузе брише.

★ ★

Кад се попнеш на брдашце,
стави руку на срдашце.
Тад се сети мене
да наша љубав не увенс.

Љубав је јака,
ал' није за ђака.
Она га мучи,
не може да учи.

★ ★

Другарство је звезда
која небо краси,
треба га чувати
да се не угаси.

★

★ ★

Ти си рекао да ме волиш,
а ја љубав нећу крити.
Мислила сам нема силе
која ће нас раздвојити.

А сад збогом, неверничко,
нек ти моја љубав суди.
Ти си другој љубав дао
и увек јој веран буди.

★

★ ★

Неко воли Суботицу,
други воли Чачак,
а ја волим тебе
ко сланину мачак.

ДВА КОНЦЕРТА И СКИ

Школа за основно музичко и балетско образовање „Миодраг Васиљевић“ у Бору, свечано и радно, обележила је 23. децембра 34-годишњицу успешног рада и постојања. Већ је постала традиција да се за централну свечаност, поводом Дана школе, припреме два концерта: јутарњи — за званице и грађанство, и вечерњи за ђачке родитеље и остале грађане, када се приказује комплетан програм. Овом приликом, вечерњи концерт је био изузетно посећен, присутни су са уживањем пратили солистичке, хорске, оркестарске и балетске тачке. Бурни аплаузи и многобројне похвале говоре о изузетном квалитету програма који је из године у годину све бољи. На оба концерта, у просторијама школе, наступили су ученици и, као гост, КУД „Топионичар“, који је извео сплет народних игара и „Врањанску свиту“.

Колектив школе је, након концерта, приредио скромно другарско вече за све раднике школе и 40 радника из Топионице, покровитеља ове установе.

Истим поводом је представник Топионице уручио пригодне поклоне свим солистима и оркестру за изванредну сарадњу и резултате које су постигли на 27.

фестивалу музичких школа СР Србије, док је колективу школе поклоњен бакропис са ликом Петра Петровића Његоша.

За 34 године постојања кроз ову образовну установу је прошло више од 6.000 ученика. Многи од њих су се и животом определили за музику. Школа је за свој досадашњи рад добила више значајних друштвених признања. У последњих десет година ученици ове школе су постигли одличне резултате. Поред осталог, на прошлогодишњем 27. фестивалу музичких школа Србије школа је у укупном пласману заузела друго место, док је оркестар хармоника, којим руководи наставница *Достана Калуђеровић*, освојио прво место по шести пут узастопно.

Иначе, школу ове године на пет одсека и 12 класа похађа 309 ученика од припремног до шестог разреда, са истуреним одељењем у Злоту. Највише их

ОРКЕСТАР ХАРМОНИКА ЈЕ ОСТВАРИО ИЗВАНРЕДНЕ РЕЗУЛТАТЕ НА ФЕСТИВАЛИМА МУЗИЧКИХ ШКОЛА СРБИЈЕ

ОМНО ДРУГАРСКО ВЕЧЕ

Ето, то сам прибележила у разговору са директором Музичке школе, у којој су за тренутак утихнули инструменти док се млади виртуози налазе на заслуженом одмору. За који дан поново ће

ШКОЛСКО ЗВОНО

О-ПЕТ ВО-СЛЕ ТО-АВО ЛО-НО БЕ-СЕ - ЛО СЕ ЗВО-НО ЧИ - ТЕ
 О-ПЕТ ЗВО-НИ ЗА-КЕ СО-БЕ ХРАТ О - СПА СТУ О - ПЕЗ-БЛИ - ТЕ
 БЕ СЕ ЛО СЕ ЗВО-НО ЧИ - ТЕ ЧИИ ЧИИ ЗВО НИ
 ХРАТ О - СПА СТУ О - ПЕЗ-БЛИ - ТЕ ЧИИ ЧИИ ЗВО НИ
 НА СВЕ СТО-НЕ ДО-СТА ЗЕ БЕИ И - ГРЕ БИ-ЛО = ПО ТР
 ЧИ - ТЕ ХИ-ТРО А НО НА-ЗУИ ШКО ЛА СВИ З КРИ ЛО
 ПО-ТР - ЧИ - ТЕ ХИ-ТРО А НО НА-ЗУИ ШКО-ЛИ СВИ З КРИ-ЛО

Аутор музике: Наташа Благојевић, VI, ОШ „В. Караџић“
 На стихове песника Ђурица Станић

је на одсеку клавира (92) и одељењу балета (76) Хармонику уче 52 ученика, флауту 13, кларинет пет и виолину три. У припремном разреду има 33 ученика. О успеху на овом полугодишту директор школе Владо Калуђеровић каже:

све оживети и отпочети припреме за наредне концерте и учешћа на такмичењима.

Tatjana Лукић, VII
 „29. новембар“

„Успех и на овом полугодишту је очекивано добар. Пријатно изненађење представља добар успех одељења у Злату, где ученици поред групне наставе похађају и индивидуалну наставу клавира, хармонике и флауте. Оцена општег успеха школе је 4,33, што представља врло висок проценат.“

Према програму рада за друго полугође ове године биће одржана два концерта за родитеље, два јавна часа и 13 интерних часова по класама, концерт за раднике Топионице (у оквиру традиционалне сарадње) и, ако буде средстава, концерт у неком граду Тимочке крајине, највероватније у Мајданпеку. На републичком фестивалу музичких школа које ће се одржати крајем априла или почетком маја у Војводини, највероватније у Зрењанину, сигурно ће учествовати квартет и оркестар хармоника, док ће солистити учествовати уколико се обезбеде средства.

МУЗИЧКА ШКОЛА

XXXIV

„Миодраг Васиљевић“

Б О Р

1949—1983

НАГРАДЕ

(Првонаграђени рад поводом
Дана пионира)

**У ЗАТИШЈУ БОРБЕ, САЊАЛИ СУ
ПРЕКИНУТО ДЕТИЊСТВО И
ХИТАЛИ ПРЕМА СЛОБОДИ, АЛИ ЈЕ
МНОГИ НИСУ ДОЧЕКАЛИ**

„У сну се смејали. Са снегом вејали.
Сунце пили — вечност љубили”.

Д. Ерић

Четрнаест ми је година. Нисам, што кажу, „ни тамо — ни овамо”, ни дете ни одрасла. Срце ми пева песму радости и среће. Волим неба ведра и плава, житом заталасана поља, мирне сневе и цветне дане и ноћи. И још увек волим игру у нашем парку.

А некада су то исто волела нека друга деца, неки други клинци. Многи којима данас не знамо ни имена, јер их више нема. Наши вршњаци — иза којих ни поруке нису остале. Они који су пошлi смелим и одважним кораком и јуришали у ватру из које ће се родити живот.

Много је знаних и незнаних чије је детињство сурово прекинуто, „са срцем дечјим што од снова нису одустали”. А у ретким тренуцима затишја борбе могло је много да се сања. О недовршеним играма, прекинутим школским часовима, срећи, љубави... Остали су расути стакленци, крпице и усамљене луткице. Сањао се један други живот: дани детињства које не гледа у смрт, будућност у којој ће се остварити сви мали и велики снови овога света. Дани где ће мирис згаришта нестати, а снег бити сасвим бео. Време када ће се слободно поклањати најлепше боје јесени и најлепше цвеће пролећа. Када ће моћи да се наставе недовршене стране дневника и када ће само због љубави помало да се плаче.

Многобројни незнани јунаци нису дочекали да се остваре њихови снови: 326 дечака и девојчица са Козаре, јунака мањих од пушке, погинуло је у партизанским редовима. Легендарни Бошко Буха, неустрашиви бомбаш, Сирогојно, Мика Ђосић — девојка јача од смрти, и многи други остали су на бранику своје домовине. Али сви они живе у нама, срећној генерацији,

која не зна за ратне страхоте, а многи нараштаји наставиће њихова дела. Научиће свако од њих да „само је један живот и не треба пузити по њему плашљиво, као по жици, треба смелости мислима и снази дати онолико — колико су широки видови”.

Зорана Станојевић, VIII-4
„29. новембар”

**Трећа награда поводом Дана пионира
ПИОНИРИ У РАТУ**

Рат је врло суров. Он доноси пустош, разарања и смрт. Нико не воли рат, а нарочито деца. Она недужно страдају. Њихово безбрижно детињство и веселу грају у парковима, школским двориштима и игралиштима сурово прекида бездушни непријатељ. Наши вршњаци без мирног огњишта и родитеља, то је страшно. Беже из спаљених села и градова и придружују се партизанима. Крећу да се боре за слободу. Домовину треба бранити. Они мали и нејаки, пушка тешка. Али је љубав према слободи била још јача.

Пионери, дечаци и девојчице од седам до четрнаест година, ступају у прве редове међу најхрабрије. Нису знали за страх, јуришали су смело и пркосно иако су били мањи од своје пушке. Постали су мали јунаци велике револуције. Били су у чети борби, у предању борбе другови, на конгресу делегати, данас хероји. Међу њима је било и оних који још нису знали шта је живот, пали су за драгу слободу да би ми безбедно живели, да би ми проживели оно о чему су они само сањали.

Поносимо се што смо имали такве претходнике, који су себе уградили у темеље наше домовине. Бошко Буха, Сирогојно, херој Миша и многи други доказали су да и деца могу бити јунаци. Они су показали, кад је било најтеже, како се брани домовина и како се за њу мре.

Бобан Бешинић, VII
„Петар Радовановић”
Злот

(Првонаграђени рад поводом
Дана пионира)

ДИВИМ СЕ ПИОНИРИМА — ЈУНАЦИМА

Рекоше да сте умирали са песмом и осмехом на уснама...

Многи се роде да живе, неки умиру да би вечито живели, а ви сте живели и умрли у исто време за нас. Нисте ни слутили да ћете тако дуго живети у нашим срцима, и нисте знали да ће време у наша сећања урезати сва ваша дела.

неустрашиви Сирогојно, неуништиви Бошко. Свима вама се обраћам.

И кад на слободним пољанама нашим зарумени зора, кад се чује песма цврка у трави, шта да вам кажем онда? Шта да вам отпевам док радосно трчим боса и бежим у детињство, шта да вам поручим? Да трчим и волим за вас, да су распукли црвени макови на набујалим пољима, међу отежалим класјем: да је све око нас наше и да смо распевани и срећни.

Пали сте за ново сутра, за наше срећне осмехе и ведре несташлуке, размишљајући о томе да ли смрт боји.

Роберт Младеновић (III, „Б. Радичевић“): ПАРТИЗАНСКА КОЛОНА

Свако време има свој данак. Ваше време је легенда о вама, па се често питам да ли је смрт задржала пред вашим очима, великим хтењима, чудним чежњама? Да ли је ветар на шареним крилима носио поздраве охрабрења, вама нејаким бићима, препуним живота и снаге? Сваки лист био вам је друг, извор осмеха који улива нову наду, цвет на ливади, љубав за домовину.

Могу ли полако да се увучем у свет ваших маштања, па да видим да ли су ваше чежње од наших биле веће, да ли су ваше радости сличне нашим? Да ли сте, као и ми, тражили свица у коси, распевани и боси? Знам да сте одједном постали одрасли. Рафали су исувише рано прекинули ваше погледе. Јутро је после тога дуго плакало праћено криковима ветра.

Теби се обраћам, босоноги Никола,

И сада корачамо стазама осветљењем вашим животима. Све вас волимо; не знамо све вас ко сте, а ипак знамо све о вама.

Маја Урошевић, III-2
Пета основна школа

(Прва награда на конкурс Програма за децу Радио — Београда)

ЗМАЈ ЈОВА И ЈА

— Јеси ли ми род, чика-Јово?
Јеси!

Песма нас ороди.
Уместо твоје рук,
Твој стих ме за руку води.
Твоје песме чита
Свако писмено око,
А потом размишља
Дубоко, дубоко...

Дарко Пушица, VI
„3. октобар“

ПЕСМА ДО

МОЈИ ВРШЊАЦИ У РАТНОМ ВИХОРУ

У јеку борбе, за боље сутра,
многи су мали хероји пали,
крв је умивала кишовита јутра,
а мати на бојишту сина жалила.

Данас, када растемо у слободи,
учимо се на примерима славних

пионира.

Знамо да морамо бити и ми као они
јер смо Титови поборници мира.

Дарко Угреновић, V-4
Пета основна школа

Грутни рад ученика СОШ „25. мај“: ЈУНАЦИ МАЊИ ОД ПУШКЕ

Бошко Буха, Сирогојно
и безброј малих јунака,
дали су живот за слободу
бранећи напаћену земљу својих
предака.

Они су знали да ће без слободе
и без младих и храбрих комуниста
народ остати у ропству и мраку,
мучен и тажен од крволочних фашиста.

Погинули су у јуришима
да би освајало боље сутра;
жељни правде и слободе,
многи нису дочекали светла јутра.

СЛОБОДА

Ово је земља хероја Тита
и моја домовина поносита.
Њена је слобода крвљу стечена,
свака је стопа жртвама плаћена.

Слобода је кад влада мир и нема рата,
кад се људи воле као браћа.
Ми радосно кличемо сви:
„Сложно живимо у слободи!“

Габријела Спасић, VII
Пета основна школа

ПЕСМЕ

ДОБРА КЊИГА — ДОБАР ДРУГ

Књигу читај сваког дана,
то је друг без мана.
Кад се нађеш у невољи,
књига је лек најбољи.

Библиотеку често посећуј,
са добром књигом другуј.
Књига забавља, књига пружа знање,
књига у руци је највеће имање.

Виолета Станковић, V
„Бранко Радичевић”

ЗАШТО РАТ

Тамо негде, далеко,
децу буде топовски хици.
Тамо ће, можда, још данас,
у некој крвавој бици,
дете изгубити оца,
или мајка остати без сина...
Зашто рат? Пушке, зашто?
Зашто убијања, меци?
Нек слобода сија
и тој напаћеној деци.

Дијана Симоновић, VI
Шарбановац

Одабрана песма

Ранко Симоновић

РАТ

Нико није тако висок
Сунце чакљом да закачи,
па да оно негде падне
и на Земљи да се смрачи.

Нико није тако широк
да заклони зору телом,
да остане Земља увек
умотана тамним велом

Зло настане, али оде,
живот свему има лека.
Шта би човек без слободе?
Шта би Земља без човека?

ЗИМСКИ ДАН

У соби све је тихо
док пећ лагано греје,
тишина сад је свуда,
а снег свуда веје.

Путеви су завејани
куће постале мале.
Тамо, на једном брегу,
деца узела санке
и весело се играју по снегу.

Јасмина Главић, VI
„Станоје Миљковић”, Брестовац

ПАХУЉИЦЕ

Падају, падају, сребрне пахуљице
на наше кровове и улице.

Падају, падају, свуда наоколо,
играју, играју, најлепше коло.

Драгана Божић, VI
Пета основна школа

ИГРЕ ПАХУЉИЦА

Мале сребрне пахуљице,
као праве слатке девојчице,
играле се цео дан
док нису утонуте у сан.

Велики покривач бели
покрио је брежуљак цели,
Сад се весела деца санкају
и сребрним плесачицама радују...

Наташа Иванов, VI-2
„Вук Караџић”

ПАХУЉЕ

Пахуље нежне, пахуље лепе,
бели тепих направите,
нашу децу обрадујте.

Сад пахуље веју, веју,
све путеве покривају.
Сва се деца радују,
песме низ брег одјекују.

Ивана Ранђеловић, VII
„3. октобар”

ИЗ МОГ КРАЈА

ПОЧЕЦИ БОРСКОГ ШКОЛСТВА

Прве основне школе јавиле су се у садашњој борској општини у петој деценији прошлога века у већим насељима.

До српско-турских ратова (1876—1878) прорадило је на борском подручју десет основних школа. Број ових школа (намењених тада искључиво школовању мушке деце) нарочито се повећао након реорганизације државне управе у Србији, односно након формирања „Управе просвете“ (1859. године). Школе су отворане овим редом: у Злоту (1845), у Слатини (1848), у Кривељу (1852), у Шарбановцу (1866), у Горњану (1866), у Брестовцу (1867), у Луки (1868), у Метовници (1870), у БОРУ (1873) и у Д. Б. Реци (1873). До српско-турских ратова отворена је у Злоту и прва основна школа за женску децу (1871).

(Из „Јасмина“ број 25.
од новембра 1973)

ШКОЛА ЗА ТРИ СЕЛА

Основна школа у Брестовцу изграђена је 1879. године. Била је то трећа школа по старости у општини Бор. Дограђивање новог дела извршено је 1900. године.

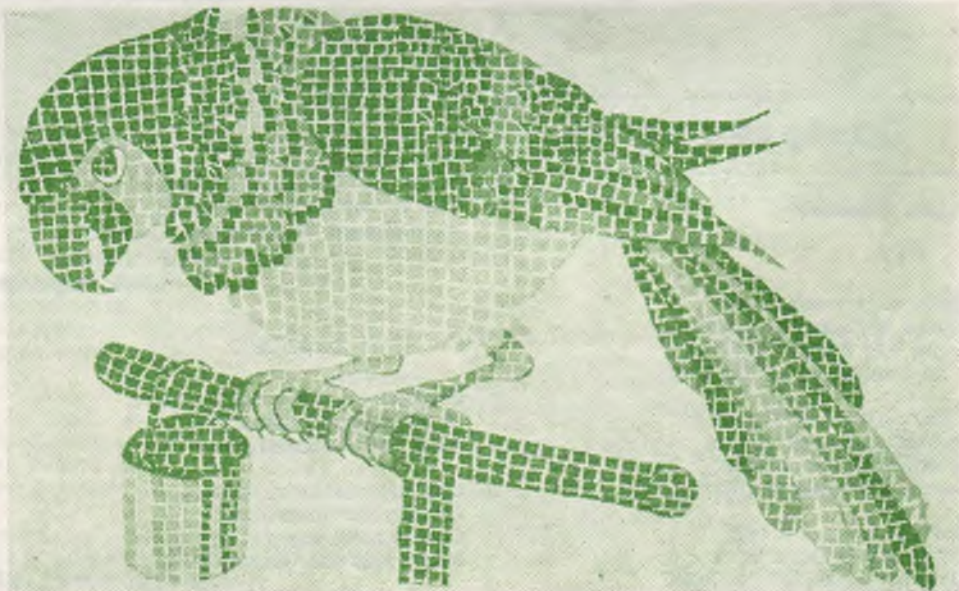
Године 1950. школа од четвороразредне прераста у осморазредну и добија име „Јован Јовановић Змај“, а од 1965. носи име заслужног револуционара Станоја Миљковића, који је мучки убијен од стране четника 1943. године.

Одлуком Скупштине општине Бор о просторној организацији основних школа на територији општине, 1968. године основано је школско подручје Брестовац, које сачињавају школе у Брестовцу, Шарбановцу и Метовници са одвојеним четвороразредним одељењима у Сувој Реци и на Тимоку.

Школа у Метовници је почела да ради од 1860. године, а од 1965. ради као осморазредна.

У Шарбановцу школа постоји од 1873. године, а од 1965. добија свих осам разреда.

КУТАК ЗА ЛИКОВНЕ ТАЛЕНТЕ

Оливера Виденовић (VIII, „Вук Караџић“): МОЈ ПАПАГАЈ

МОЈА СТРАНИЦА

СРЕЋА

Срећна сам што живим у слободи,
Што безбрижно корачам испод мирног
неба,
Што ме греје најлепше сунце,
Што имам радосно детињство.

СТАЗОМ СЛОБОДЕ

Корачам стазом револуције
којом су јуришали пролетери.
Певам стазом слободе
којом су у борбу ишли и пионири.

ЖЕЛИМ...

Желим да река плава
никада свој ток не завршава.

Желим да свака црвена ружа
увек опојни мирис пружа.

Желим да сва деца света
имају срећно детињство и топла лета.

Највише желим да мир у свету влада
и да ратовања не буде никада.

ГРАД МОЈИХ СНОВА

Желим да постоји најлепши град,
град снова и плавих звезда.

Да буде испод високих гора,
на обали најтоплијег мора.

У њему би деца света коло играла,
а песма радости вечно живела.

Такав град блиста на дну мога срца,
о таквом граду сањају сва деца.

РАСТАНАК

Куцнуо је задњи час,
морамо се растати.
До виђења, друштво старо,
никад вас нећу заборавити.

Растајемо се из ове школе
као птице од свога гнезда;
можда се више нећемо срести,
ал' нашег дружења дуго ћемо се сећати.

Памтићу ваше очи веселе,
чуваћу наше тајне велике.
Најдраже су успомене
у детињству доживљене.

Сваки растамак тешко пада,
тад срце боли и пати.
Ја одлазим, ево, сада,
нек вас срећа у животу прати.

Отићи ћу негде далеко,
тамо вас неће бити.
жао ми је што се растајемо,
никад вас нећу заборавити.

Снежана Крнинић, VII-3
„Станоје Миљковић”
Шарбановац

РЕШЕЊЕ РЕБУСА:

Једнакост (једна кост)

РЕШЕЊЕ ИСПУЊАЛКЕ

Водоравно: Ердвик, Скрадин, Севој-
но, Параћин, Неретва, Самобор, Мари-
бор. Коначно решење: **ЕКВАТОР**.

★
КОНАЧНО РЕШЕЊЕ ОСМОСМЕРКЕ:
Вишња.

НА РАСКРШЋУ

ЖЕЛИМ ДА БУДЕМ...

(Говоре ученици другог разреда школе „Вук Караџић“)

Ја бих желео да будем цариник. Цариници познају стране језике, контролишу пасоше и наплаћују царину. Волим њихов посао а највише њихову лепу униформу.

Драган Николић, II-1

Кад одрастем, желела бих да будем пољопривредник, да гајим кокошке и осталу живину.

Биљана Тодоровић, II-1

Желео бих да будем хемичар, зато што волим да радим са хемикалијама. Овај посао сам заволео док сам гледао емисију „Хемија свуда“.

Владан Стефановић, II-1

Ја волим да будем пилот. Пилоти лете високо и друже се са разним птицама. Путују по свету и упознају многе градове и земље.

Виолета, II-1

Када сам први пут видела учитељицу, осетила сам да је то моја друга мајка. Знала сам да ће ми много помоћи и показати прави пут који води у лепу будућност. Зато сам одлучила да будем учитељица.

Данијела Станујкић, II-2

Волела бих да будем наставница клавира. Често посећујем Музичку школу и концерте, тако сам много заволела клавира.

Милена Ицић, II-2

Моја највећа жеља је да postanем медицинска сестра. Много волим да обучем чист мантил, ставим белу капу и прошетам болничким ходником. Сестра много значи болеснику. Он од ње очекује помоћ и бригу.

Надам се да ће ми се жеља испунити.

Припремила:

Наташа Благојевић, VI
„Вук Караџић“

ИСТРАЖИВАЧ

Још док смо у основној школи, свако од нас је пред дилемом: „Шта ћу бити кад одрастем?“. Као одговор на ово животно питање јављају се бројне жеље које се можда и неће испунити, а у чије се остварење верује.

Моја жеља је доста чудна, али је искрена. Много желим да postanем истраживач. Посао истраживача сам заволела гледајући на телевизији занимљиве емисије о путовањима научно-истраживачких експедиција, о тајнама неистопљених места на нашој планети. Највише ме привлачи природа са својим чудесним лепотама. Човек је господар на Земљи, успео је да одгонетне многе тајне и промени изглед природе, да свет прилагођава својим потребама. Али, на Земљи има још места где човек није крочио, где живот тече како је текао хиљадама година. То су за човека велике загоњетке. Треба све испитати, али омогућити да ретке врсте биљака и животиња несметано наставе свој вековни ток.

Волела бих да путујем и истражујем такве крајеве. Знам да је истраживање тежак, опасан и неизвестан посао. Али, једно је сигурно: многа узбуђена и радости приликом нових открића не могу се упоредити ни са чим. Нико не зна шта може донети наредни дан. Радозналост вуче напред, у нове и неиспитане крајеве. Одгонетнуте тајне су награда за све патње и одрицања. Истраживачки посао је веома користан за науку и човека, кад људи боље упознају природу — више је заволе.

Све чари овог позива осети само онај ко је спреман на велика одрицања. Ту лепоту ја само наслућујем. Надам се да ће ми се сан остварити, да ћу се бавити послом који изузетно ценим.

Емилија Кнежевић, VII-3
„Вук Караџић“

УЗМЪ РЪБРНКХ

АХ. ТА МОНОТОНИЈА

Ево, другари!

Како сте? Ако мене питате могла бих рећи да није баш лоше, а у школи је затишје после буре. Ипак, приближава се период када ће поново почети „учење“, баш жалосно. Но оставимо то, хајде нешто о нашим принципима из снова, о разним школским набирцима.

Дејан Мартић (VII, „3. октобар“):
Е. Т. ВАНЗЕМАЉАЦ

У ходнику, наша највећа „мачкица“ има главну реч. За тренутак је престао разговор, и све девојке погледаше у правцу „гнезда“. Шта мислите, ко је? Не знате!? Е, а ја знам. Па наравно, наш лепотан. На нашу жалост, он ни да нас погледа. Ми се смутисмо и уђосмо у одељење.

Данас, на часу биологије, наставник пита о некаквој хипофизи, а ми као да смо први пут чули. Да је питао како смо провели Нову годину, углас бисмо рекли да је било као на седмом небу. Овако, испаде грозно.

У школи је постало доста монотоно: заљубљени погледи, неузвраћена љубав, жалосни осмеси, гађање сунђером, јединице ко врата... Ма да вам не причам, ви то већ добро знате. И Колумбо је све то радио, али на свој начин. Пуцањ из топа значио је да му се нека земља допада, итд.

Ево нас на часу српскохрватског језика. Када наставница притегне да причамо о „Јами“, просто да ти се очи заколутају. Свима падне мрак усред бела дана. Држите нам палчеве, а и столицу, да не паднемо од превеликог „учења“.

Јасмина

ТРИ ДОКАЗА

На једном часу наставник упита:
„Знаш ли ти, Драгане, да нам кажеш неки доказ да је Земља округла?“
„Знам, друже наставниче“, одговори Дрган. „прво, Ви то кажете, друго, исто то каже и мој тата, тако пише и у мојој књижи.“

ГЛАДНЕ ОВЦЕ

Чобан увече утера у тор све црне овце, а када их ујутро изгони, све би јеле. Зар је то могуће?

СМЕШАН

На часу математике један ученик се нешто смешка. Кад га је професор приметио, љутито му рече:

— Смеј се, друже, смеј! Али, и ја ћу на крају школске године да будем смешан.

Припремила:
Маријана Милетић, VIII
„Бранко Радичевић“

ЗАБАВНЕ СТРАНЕ

МАЛА ШКОЛА ЕНИГМАТИКЕ.

ОСМИ ЧАС:

РЕБУС (2)

Ради лакшег приступа градиву енигматски теоретичари деле ребусе на: нормалне, обратне, криптограмне и разне ребусне форме. Све ове групе имају своје подгрупе и огранке.

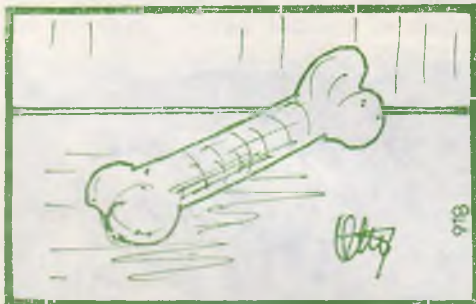
Најбројнија група — НОРМАЛНИ ребус има три подгрупе: словни, сликовни и мешовити ребус. Већ из имена ових подгрупа се види да је словни ребус састављен од слова, сликовни од разних ликова, а да је мешовити комбинација прве две подгрупе. Код ових ребуса се подгрупе не наводе посебно, у наслову стоји само РЕБУС.

ОБРАТНИ или палиндромни ребус се од нормалних разликује само по начину читања решења, све остало је исто. Иста је подела на групе и подгрупе, исти је начин састављања и ређања поставки, једино се решење уместо слева удесно чита обратно, здесна улево. На пример: поставка А-лек сан дар читана здесна улево даје решење „рад на скела“. Ознака у наслову ОБРАТНИ РЕБУС (или палиндромни ребус) је обавезна.

За разлику од ребуса чија решења тражимо из поставки читањем нормално или обратним путем, **криптограмни ребус** је загонетка са скривеном поставком. Поставка није директно дата, већ је треба пронаћи у синонимном или неком другом значењу слика и знакова или путем датог кључа (шифре). Разликујемо прави или чисти **криптограмни ребус**, **анаграмни ребус** и **ребусни анаграм**. Наслови су обавезни и код подгрупа. Ако би цртеж врбе обележили словом П а цртеж папагаја словом Т, поставка тог ребуса П-ива и Т-ара даје решење Пива и Тара, али ако изнад цртежа ставимо наслов **криптограмни ребус**, решење је ДРИНА. Поставка је скривена у чињеници да Пива и Тара чине Дрину.

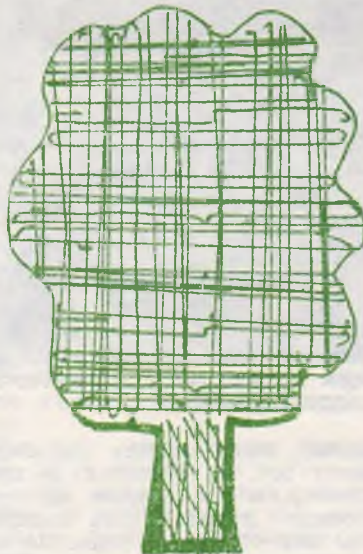
У разне ребусне форме спадају: ра-ребуси, ребусоиди, описни ребуси, окрњени ребуси, логогрифни ребуси, ребуси са више решења, ребуси са инвер-

зним решењима, ребуси у стрипу, ребусни двојници, ребусни спрег, ребусне комбинације итд. Код свих ових подгрупа обавезан је наслов са назнаком подгрупе. За детаљно тумачење ребуса било би потребно око 50 до 80 сваких наставака, али како за ово немамо могућности, завршићемо ово наше дружење са поздравом **сретно** за долазак у царство ребуса, као и једним старим сликовним ребусом.

Олаф Љубибратић

ПЛЕТЕНИЦА

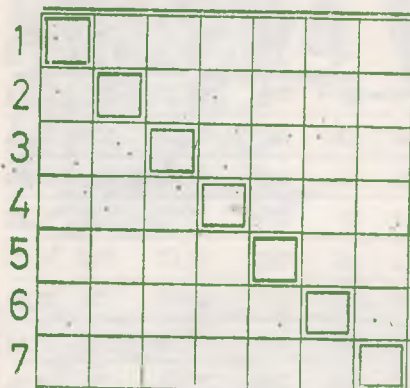

Снежана Стаменовић, VI
„Вук Караџић“

ИСПУЏАЛКА

Слогови тражених географских појмова: БОР, БОР, ВА, ВИК, ВОЈ, ДЕ, ДИН, ЕР, МА, МО, НЕ, НО, ПА, РА, РЕТ, РИ, СА, СЕ, СКРА, ТИН.

Водоравно: 1. Место у Срему, 2. Место у Далмацији, на десној обали Крке, 3. Индустриско насеље код Титовог Ужица, 4. Град у Поморављу, Србија, 5. Највећа притока Јадранског мора, 6. Град у Хрватској, 7. Град у Словенији.

Правилним решењем, у посебно означеним пољима, добија се назив за велики круг који дели Земљу на северну и јужну полулопту.

Далибор Губеришић, VII
Милорад Родић, VII
„Вук Караџић“

Енигматске странице припрема: Крста Иванов, дипл. инж. руд.

ГЛАВНИ УРЕДНИК:
Зорана Ставојевић, VIII

ОДГОВОРНИ УРЕДНИК:
Влад. Стоилковић, проф.

УРЕДНИЦИ:

Наташа Бајчегић, VII
Маријана Милетић, VIII
Музафера Халилић, VIII
Весна Минчев, VII
Габријела Спасић, VII

ОСМОСМЕРКА

У лику осмосмерке, у једном од осам смерова, треба да пронађете и препратите називе биљака, чији се плодови или корење једу. На крају ће вам остати пет непрецртаних слова, која чита на водоравно, дају још једну биљку чији је плод веома укусан.

Ј	К	М	А	Л	И	Н	А
А	А	Р	О	Т	К	В	А
Г	О	Б	У	В	И	Д	А
О	Р	Ш	У	Ш	Ш	У	Њ
Д	А	О	Љ	К	К	Њ	Ш
А	Х	Њ	Ж	И	А	А	Е
Д	И	Њ	А	Ћ	В	А	Р
Н	У	М	И	Л	Е	А	Т

Попис биља: ГРОЖЂЕ, ДИЊА, ДУЊА, ЈАВУКА, ЈАГОДА, КРУШКА, ЛИМУН, МАЛИНА, ОРАХ, РОТКВА, ШЉИВА, ТРЕШЊА.

Биљана Јорговансвић, VII
„Бранко Радичевић“

Кад су мале рибе добре?
(Кад нема великих)
Која су крила без перја?
(Прозорска)
Кад се коси сено?
(Никад, него трава)

Лист ученика основних школа општине Бор ★ Излази једанпут месечно у току школске године уз финансијску помоћ самоуправних интересних заједница за основно образовање, информисање, културу и Основне заједнице запошљавања ★ Уређивање листа, лекторисање текстова, техничко уређење, коректуру и остале послове око излажења листа обавља Редакциони одбор ученика: Наташа Благојевић (VI, „В. Караџић“), Наташа Петровић (VI, „В. Караџић“), Снежана Симоновић (VII, „З. октобар“), Дарко Пушица (VI, „З. октобар“), Виолета Трајковић (VII, „З. новембар“), Владимир Илић (VII, „З. новембар“), Татјана Лукић (VII, „З. новембар“), Веба Валчић (VIII, „Б. Радичевић“), Милош Рајзнер (VII, „Б. Радичевић“), Ненад Кулачин (VII, Пета основна школа), Јелена Савић (VII, Пета основна школа), Гордана Журкић (VIII, Злот), Јасмина Ристић (VI, „С. Миљковић“), Вобана Марић (VII, „С. Миљковић“), Најдан Симоновић (VIII, Шарбановац) и Новица Станковић (VII, Кривељ) ★ Рукописи, фотографије, цртежи и други прилози за лист не враћају се ★ Адреса: „Јасмин“, Дом пионира, 19210 Бор ★ Метер: Живко Миловски ★ Тираж: 6.000 примерака ★ Штампач: Штампарија „Бакар“ — Бор.

ГОВОР БРОЈКИ

УСПЕХ УЧЕНИКА ОД I ДО VIII РАЗРЕДА НА КРАЈУ ПРВОГ ПОЛУГОЂА ШКОЛСКЕ 1983/84. ГОДИНЕ

Школа	Број оцењених ученика	Општи успех ученика				Свега позитивних	Процент позитивних	Са негативним успехом	Процент негативних
		Одлични	Врло добри	Добри	Довољни				
„Б. Радичевић“	956	356	232	170	87	845	88,39	111	11,61
Пета основна	934	299	256	200	53	808	86,51	126	13,49
„3. октобар“	1.081	404	234	227	64	929	85,94	152	14,06
„В. Караџић“	689	210	179	143	52	584	84,76	105	15,24
„29. новембар“	965	319	194	211	88	812	84,15	153	15,85
„П. Радовановић“	479	93	69	109	114	385	80,38	94	19,62
„С. Миљковић“	575	141	113	118	68	440	76,52	135	23,48
„Ђ. Јакшић“	374	66	67	84	51	268	71,66	106	28,34
СОШ „25. мај“	156	13	50	61	18	142	91,03	14	8,97
С в е г а :	6.209	1.901	1.394	1.323	595	5.213	83,26	996	16,74
Музичка школа	229	123	68	31	5	227	99,13	2	0,87

Подаци у табели коришћени су из материјала РО основних школа РЗ заједничких служби општине Бор.

Иначе, најбољи успех постигли су ученици првог разреда школе „3. октобар“ (средња оцена 4,38% и седмог разреда школе „Б. Радичевић“ (3,42%).

Снежана Динуловић (VIII, „3. октобар“): БАЧКЕ БРИГЕ